

SubID: 41534400505

Typ sesji: PS - Sesja Plakatowa

Język prezentacji: polski

Tytuł pracy: Obraz zespołu Schnitzler w SPECT/CT kośćca

Temat:

Autor / Autorzy: Olga Kamińska¹, Agnieszka Giżewska¹, Ewa Witkowska-Patena¹, Andrzej Mazurek¹, Mirosław Dziuk¹

¹Wojskowy Instytut Medyczny

Abstrakt:

Zespół Schnitzler jest rzadką chorobą autoimmunologiczną. Jej manifestacją kliniczną jest pokrzywka, ból kości i stawów - wynikające z przebudowy osteoblastycznej kości, powiększenie węzłów chłonnych, hepatosplenomegalia oraz gorączka.

W scyntygrafii kości najczęściej obserwuje się wzmożone gromadzenie radioznacznika w częściach dalszych kości udowych, częściach bliższych kości piszczelowych oraz w kościach biodrowych. Rzadziej można znaleźć zmiany w kręgosłupie, żebrach, kościach stępu, kościach ramiennych, bliższych częściach kości strzałkowych, kościach piętowych oraz kościach czaszki. Obraz scyntygraficzny w tej jednostce chorobowej należy różnicować z chorobami naciekowymi czy z chorobami dysplastycznymi. Scyntygrafia kości jest uważana za badanie obrazowe z wyboru w zespole Schnitzler.

Nieliczne opisy przypadków w literaturze przedstawiają różny obraz radiologiczny zmian w zespole Schnitzler, włączając ogniskową śródszpikową sklerotyzację, odczyny okostnowe czy w przypadku obrazów scyntygraficznych wzmożony wychwyty znacznika osteotropowego w kościach długich.

Prezentujemy przypadek 65-letniej kobiety z rozpoznaniem zespołem Schnitzler w 2012 roku na podstawie objawów takich jak gorączka, uogólniona pokrzywka, obecność białka monoklonalnego IgM kappa, wysokiego CRP oraz wysokiego stężenia surowiczego białka amyloidu (SAA). Początkowo pacjentka leczona była NLPZ, steroidami i metotreksatem (bez efektu). Pomimo leczenia w 2016 roku objawy nasiliły się – pojawiły się bóle kostne uniemożliwiające codzienne funkcjonowanie.

W celu diagnostyki różnicowej uporczywych dolegliwości bólowych kości w 2018 roku wykonano w ZMN WIM badanie scyntygraficzne kośćca z Tc-99m-MDP. W obrazach wykonanych techniką planarną zaobserwowano rozlane gromadzenie znacznika osteotropowego w proksymalnych odcinkach kości piszczelowych i w dystalnych odcinkach kości udowych oraz zwiększony, rozlany wychwyty radioznacznika w czaszce i wzmożone gromadzenie radioznacznika na pograniczu trzonów kręgów L3/L4. W badaniu SPECT/CT w kościach piszczelowych i udowych uwidoczniono sklerotyczne zagęszczenia w jamach szpikowych, w kręgosłupie natomiast zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze. Biorąc pod uwagę obecność współistniejących typowych objawów otrzymany obraz przemawiał za zajęciem kości długich i kości czaszki w przebiegu zespołu Schnitzler.

Wnioski: Rzadkie, ale charakterystyczne zmiany kośćca w badaniu planarnym i SPECT/CT mogą przybliżyć rozpoznanie zespołu Schnitzler.